ធម្មទេសនារបស់លោកអភិបាលអូលីវីយេ
អភិបូជាបុណ្យរោយផេះនៅព្រះសហគមន៍បឹងទំពុន
ថ្ងៃទី០១ មីនា ២០១៧

អត្ថបទទី១៖ យអ ២,១២-១៨
អត្ថបទទី២៖ ២ករ ៥,២០-៦,២
ដំណឹងល្អ៖ មថ ៦,១-៦.១៦-១៨

បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់!

យើងបានស្តាប់នៅក្នុងអត្ថបទទីមួយ "**ឥលូវនេះចូរនាំគ្នាវិលមករកយើង ដោយស្មោះអស់ពីចិត្ត ចូរតមអាហារ យំសោក ហើយកាន់ទុក្ខ ចូរកែប្រែចិត្តគំនិត កុំហែកតែសម្លៀកបំពាក់ប៉ុណ្ណោះ ចូរវិលមករកព្រះជាអម្ចាស់**"។ ថ្ងៃនេះដែលយើងចូលនៅក្នុងរដូវ៤០ថ្ងៃ ជាឱកាសមួយដើម្បីស្តាប់ព្រះបន្ទូលនេះម្តងទៀត ឥលូវនេះចូរនាំគ្នាវិញមករកយើង ព្រះសហគមន៍បានឲ្យពេលវេលាយើង៤០ថ្ងៃដើម្បីស្តាប់និងអនុវត្តតាមព្រះបន្ទូលនេះ ឲ្យយើងវិលទៅរកព្រះជាម្ចាស់វិញ ដោយស្មោះអស់ពីចិត្ត។ យើងបានសប្បាយរួមជាមួយព្រះយេស៊ូប្រសូតប៉ុន្មានខែមុន បានសប្បាយជាមួយបងប្អូននៅក្នុងព្រះសហគមន៍។ ក្រោយមកយើងចូលនៅក្នុងរដូវធម្មតា យើងរវល់និងការងារ រវល់នេះរវល់នោះ ពេលនេះយើងចូលនៅក្នុងរដូវ៤០ថ្ងៃ ជាឱកាសមួយដើម្បីនឹកឃើញ តាមពិតព្រះជាម្ចាស់បន្តទន្ទឹងរងចាំយើង ឥលូវនេះចូរវិលមករកព្រះអង្គវិញដោយស្មោះអស់ពីចិត្ត។ រដូវ៤០ថ្ងៃ ជាឱកាសមួយដើម្បីវិញត្រលប់មកវិញ ដើម្បីរកឃើញព្រះយេស៊ូ ដោយសារវិលត្រលប់មកវិញព្រោះព្រះយេស៊ូគង់នៅជាមួយយើងជានិច្ច។ ប៉ុន្មានដងប៉ុន្មានសារ យើងគិតថាព្រះយេស៊ូនៅឆ្ងាយពីបញ្ហាដែលយើងជួបជាប្រចាំថ្ងៃ ប៉ុន្តែនៅពេលយើងចូលនៅក្នុងរដូវ៤០ថ្ងៃនេះ យើងត្រូវតែរីវរស់ជាមួយព្រះជាម្ចាស់សារជាថ្មី ដោយដឹងថាព្រះជាម្ចាស់គង់នៅជាមួយយើងគ្រប់ពេលវេលា។ យើងធ្វើដូចម្តេចដើម្បីវិលត្រលប់មករកព្រះយេស៊ូវិញ?

នៅក្នុងសារលិខិតរបស់សម្តេចប៉ាបសម្រាប់រដូវ៤០ថ្ងៃនេះ សម្តេចប៉ាបបានអញ្ជើញយើង "**ទីមួយ ឲ្យយើងទទួលស្វាគមន៍ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ជាព្រះអំណោយទាន និងទីពីរ ឲ្យយើងទទួលស្វាគមន៍បងប្អូនឯទៀតៗជាអំណោយទានដែរ**"។ ដើម្បីទទួលព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ជាអំណោយទាន យើងមានរបៀបដែលព្រះសហគមន៍ណែនាំយើងជារៀងរាល់ឆ្នាំ ដូចយើងបានស្តាប់នៅក្នុងព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អថា "**ពេលណាអ្នករាល់គ្នាធ្វើទានដល់អ្នកក្រីក្រ ពេលណាអ្នករាក់គ្នាអធិដ្ឋាន ពេលណាអ្នករាល់គ្នាតមអាហារ**" នេះជាសរសរទាំងបីដែលព្រះសហគមន៍ប្រគល់ឲ្យយើងដើម្បីឲ្យយើងខិតខំត្រលប់មករកព្រះយេស៊ូដែលគង់នៅជាមួយយើងជាប្រចាំ។

ដើម្បីទទួលស្វាគមន៍ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់យ៉ាងពិសេស គឺព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជា-ម្ចាស់នៅក្នុងជីវិតយើង ទីមួយឲ្យយើងយល់ថាព្រះសហគមន៍បានអញ្ជើញយើងឲ្យយើងអធិដ្ឋាន។

មុនគិតជួយអ្នកដទៃ មុនគិតអំពីការជួយបងប្អូនឯទៀតៗ ឲ្យយើងយកពេលវេលានៅក្នុង៤០ថ្ងៃនេះ ដើម្បីអធិដ្ឋាន។ ពេលយើងចូលនៅក្នុងការអធិដ្ឋាន ជាពេលវេលាមួយដែលយើងចូលយ៉ាងជ្រៅនៅក្នុងដួងចិត្តរបស់យើង ជាពេលវេលាមួយដើម្បីចូលជ្រៅនៅក្នុងជីវិតរបស់យើងយ៉ាងពិតប្រាកដ។ ជារៀងរាល់ថ្ងៃក្នុងរដូវ៤០ថ្ងៃនេះ ឲ្យយើងរកពេលវេលាដើម្បីអធិដ្ឋាន កុំឲ្យយើងអធិដ្ឋានគ្រាប់តែសូត្រធម៌បពិត្រព្រះបិតា ឬបពិត្រព្រះនាងម៉ារីតែប៉ុណ្ណឹង ឲ្យយើងអធិដ្ឋានដោយបិទសម្លេងជុំវិញយើង ដូចព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលថា "**នៅពេលយើងអធិដ្ឋាន ឲ្យយើងចូលនៅក្នុងបន្ទប់របស់យើង នៅក្នុងបន្ទប់នៃដួងចិត្តរបស់យើង**"។ យើងដឹងថា សង្គមរបស់យើងមានសម្លេងគ្រប់ទីកន្លែង ឲ្យយើងធ្វើដូចម្តេចដើម្បីយកពេលវេលាដប់ ដប់ប្រាំនាទី ក្នុងមួយថ្ងៃ ដើម្បីនៅស្ងៀមស្ងាត់។ មុនសូត្រធម៌ មុនអានព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អ ឲ្យយើងនៅស្ងៀមស្ងាត់ដើម្បីឲ្យយើងដឹងថា យើងមានឈើឆ្កាង យើងមានព្រះយេស៊ូ មានព្រះនាងម៉ារី យើងអង្គុយដោយស្ងៀមស្ងាត់ ដើម្បីចូលនៅក្នុងដួងចិត្តរបស់យើង ដើម្បីទុកពេលវេលឲ្យព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលដល់យើង។ បើយើងពោរពេញដោយសម្លេងពីខាងក្រៅ ពោរពេញដោយសម្លេងនៅខាងក្នុង ដែលយើងកំពុងគិត ណែនាំឲ្យព្រះជាម្ចាស់ពិបាកក្នុងការនិយាយដល់យើង។ ដូច្នេះមុនយើងគិតអំពីអ្វីៗទាំងអស់ ឲ្យយើងយកចិត្តទុកដាក់ដើម្បីរកភាពស្ងៀមស្ងាត់ជុំវិញយើង នៅក្នុងយើង ដើម្បីទុកឱកាសឲ្យព្រះជាម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលដល់យើង។ សម្តេចប៉ាប អញ្ជើញយើងឲ្យយើងស្តាប់ព្រះបន្ទូល ដោយសារមានតែព្រះបន្ទូល ដែលអាចណែនាំឲ្យយើងកែប្រែចិត្តគំនិត។ នៅក្នុង៤០ថ្ងៃនេះ ឲ្យយើងអានព្រះបន្ទូលជារៀងរាល់ថ្ងៃ ហើយយើងគិតអំពីព្រះបន្ទូលនេះមានន័យយ៉ាងម៉េចសម្រាប់ជីវិតរបស់យើង។ យើងមានទស្សនៈច្រើន ប៉ុន្តែធ្វើយ៉ាងណាឲ្យទស្សនៈរបស់យើងគំនិតរបស់យើង ចេញពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដែលយើងបានអានជារៀងរាល់ថ្ងៃ។ ពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ មានព្រះបន្ទូលមួយ ដែលណែនាំឲ្យជីវិតរបស់យើងទៅជាជីវិតថ្មី លុះត្រាតែយើងយកព្រះបន្ទូលនេះ ដើម្បីចូលយ៉ាងជ្រៅនៅក្នុងជីវិតយើង និងណែនាំឲ្យយើងកែប្រែចិត្តគំនិតតាមព្រះបន្ទូល។ ព្រះសហគមន៍ឲ្យយើងធ្វើ គឺសូមអ្នករាល់គ្នាតមអាហារ ដើម្បីមានផលប្រយោជន៍នៅក្នុងជីវិតរបស់យើង ដែលត្រលប់មករកព្រះយេស៊ូវិញ។ ក្នុងព្រះសហគមន៍កាតូលិកភូមិភាគភ្នំពេញ ខ្ញុំបានថារៀងរាល់ថ្ងៃសុក្រសប្តាហ៍ទីបីនៃខែនីមួយៗ យើងតមអាហារ និងរាល់ថ្ងៃសុក្រក្នុងរដូវ៤០ថ្ងៃយើងក៏ត្រូវតមអាហារ។ ក្នុងខែនេះយើងអធិដ្ឋានសម្រាប់គ្រីស្តបរិស័ទដែលត្រូវគេបៀតបៀននៅក្នុងពិភពលោកទាំងមូល រួមជាមួយសម្តេចប៉ាបនិងព្រះសហគមន៍សកល។ នៅពេលយើងតមអាហារ ដើម្បីឲ្យចូលនៅក្នុងដួងចិត្តរបស់យើងថែមទៀត ដើម្បីស្តាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ថែមទៀត ដើម្បីទុកឲ្យព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់សួនបេះដូងរបស់យើង សួនជីវិតរបស់យើងឲ្យយើងមានជីវិតថ្មី។ ប្រសិនបើយើងមិនទុកឲ្យព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់បន្តិចម្តងៗកែប្រែចិត្តគំនិត និងកែទស្សនៈរបស់យើង កែឥរិយាបទរបស់យើង កែរបៀប

របស់យើង ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ប្រៀបបីដូចជា ព្រះបន្ទូលដែលចូលមួយភ្លែត និងចេញតែម្តង។ ក្នុងសារលិខិតរបស់សម្តេចប៉ាប ដែលអញ្ជើញយើងឲ្យយើងសម្លឹងមើលព្រះបន្ទូលមួយ ដែលស្តីអំពីលោកឡាសា ដែលជាអ្នកក្រីក្រម្នាក់ ពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃនៅមុខទ្វាផ្ទះរបស់សេដ្ឋីម្នាក់ តែសេដ្ឋីម្នាក់នោះមិនមែនដាក់ទានសោះ។ ចុងក្រោយគេទាំងពីរបានស្លាប់ សម្តេចប៉ាបបានឲ្យយើងរិះគិតអំពីរបៀបរបស់សេដ្ឋីម្នាក់នោះ តាមពិតសេដ្ឋីម្នាក់នោះគាត់មានបញ្ហាច្រើនពេក ដែលណែនាំឲ្យគាត់ខ្វះភ្នែកដើម្បីមើលឃើញលោកឡាសា។ បញ្ហាទីមួយរបស់គាត់ គឺស្រឡាញ់លុយហួសហេតុណែនាំឲ្យខួរក្បាលរបស់គាត់គិតតែទ្រព្យសម្បត្តិ គាត់គិតធ្វើយ៉ាងណាដើម្បីរកស៊ីថែមទៀត។ បញ្ហាទីពីរ អំនួតរបស់គាត់ គាត់មានអំនួតពេញខ្លួន ដោយបានគិតថាគាត់ជាមនុស្សល្អជាងគេ ជាមនុស្សដែលមានសមត្ថភាពជាងគេ ជាមនុស្សអស្ចារ្យជាងគេ។ បញ្ហាទីបី គឺគាត់មានការក្រអើតក្រទមដែលណែនាំឲ្យគាត់ចង់បង្ហាញអំពីអ្វីដែលគាត់មាន ឲ្យមនុស្សទាំងអស់ឃើញ។ នេះជាពាក្យប្រស្នារបស់ព្រះយេស៊ូ២០០០ឆ្នាំមុន ប៉ុន្តែជាអ្វីដែលកំពុងកើតឡើងនៅក្នុងសង្គមរបស់យើងបច្ចុប្បន្ននេះដែរ។ យើងចង់បានទ្រព្យសម្បត្តិថែមទៀត យើងចង់អួតខ្លួនថាយើងមានសមត្ថភាពដែលយើងចង់ឲ្យគេឃើញ យើងចង់បង្ហាញគេមើលឃើញយ៉ាងច្បាស់ ថាយើងជាមនុស្សយ៉ាងមិច នេះដែលណែនាំឲ្យយើងបិទភ្នែក បិទត្រចៀក បិទដៃ បិទដួងចិត្តដើម្បីទទួលស្វាគមន៍បងប្អូនឯទៀតៗ។ ប្រសិនបើយើងសុខចិត្តតមអាហារ អ្វីៗទាំងអស់ដែលណែនាំឲ្យយើងបិទភ្នែក បិទដៃ បិទត្រចៀក បិទដួងចិត្តរបស់យើង បន្តិចម្តងៗព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់យាងចូលសារជាថ្មី។ ពេលសេដ្ឋីនៅដល់ឋាននរក គាត់បានសុំធ្វើយ៉ាងណាប្រាប់បងប្អូនគាត់កុំឲ្យធ្វើតាមគាត់ តែហួសពេលហើយ ដោយសារអស់មួយជីវិតរបស់គាត់ គាត់មានពេលដើម្បីស្តាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ប៉ុន្តែគាត់មិនយកពេលដើម្បីស្តាប់ព្រះបន្ទូលនេះ។ សម្រាប់យើងមានពេល៤០ថ្ងៃ ដើម្បីស្តាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ តាមរយៈការអធិដ្ឋាន តាមការតមអាហារ ដើម្បីឲ្យព្រះបន្ទូលយាងចូលនៅក្នុងខ្លួនយើង និងណែនាំឲ្យយើងកែប្រែចិត្តគំនិតយើងអាចទៅជាមនុស្សថ្មី។ ពេលយើងទៅជាមនុស្សថ្មីពេលនោះយើងអាចធ្វើបុណ្យដាក់ទានដើម្បីជួយបងប្អូនឯទៀតៗ។ ប៉ុន្តែមុនគិតជួយអ្នកដទៃ មុនគិតអំពីអ្វីដែលយើងចង់ធ្វើសម្រាប់បងប្អូនឯទៀតៗ ឲ្យយើងកែប្រែខ្លួនសិន ឲ្យយើងភ្ជាប់ជាមួយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ឲ្យយើងទទួលអំពើអាក្រក់នៅក្នុងជីវិតរបស់យើងយ៉ាងពិតប្រាកដមែន ដើម្បីទៅជាមនុស្សថ្មី។ ពេលយើងទៅជាមនុស្សថ្មីហើយ យើងអាចជួយបងប្អូនឯទៀតៗ ក្នុងរដូវ៤០ថ្ងៃនេះ ជាឱកាសមួយដើម្បីសម្រេចចិត្តពីថ្ងៃនេះតទៅ តើក្នុង៤០ថ្ងៃខាងមុខនេះខ្ញុំបានធ្វើអ្វីខ្លះដើម្បីចែករំលែកសេចក្តីស្រឡាញ់ដល់បងប្អូនឯទៀតៗ។

ធ្វើយ៉ាងណាក្នុង៤០ថ្ងៃនេះ ទីមួយ យកពេលដើម្បីអធិដ្ឋាននៅក្នុងបរិយាកាសស្ងៀមស្ងាត់ទាំងខាងក្រៅទាំងខាងក្នុង ទីពីរ យកពេលដើម្បីតមអាហារឲ្យជីវិតរបស់យើងលះបង់ចោលអ្វីដែល

រាំងភ្នែក ត្រចៀក ដៃ ដួងចិត្តរបស់យើង ដើម្បីទទួលព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ និងមើលឃើញបងប្អូនឯទៀតៗ។ ទីបី ឲ្យយើងសម្រេចចិត្តយើងធ្វើអ្វីខ្លះ ដើម្បីជួយបងប្អូនឯទៀតជាក់ស្តែង គឺមានន័យថាឲ្យយើងធ្វើរៀងៗខ្លួន។ ឲ្យយើងសម្រេចចិត្តផ្ទាល់ខ្លួនយើងធ្វើអ្វីខ្លះ ដើម្បីឲ្យការសម្រេចចិត្តរបស់យើងយកទៅអនុវត្តជាក់ស្តែង។

នៅពេលនេះ យើងអធិដ្ឋានដោយស្ងៀមស្ងាត់ ដោយទូលអង្វរព្រះជាម្ចាស់ សូមព្រះអង្គជួយខ្ញុំ ដើម្បីឲ្យខ្ញុំត្រលប់ទៅរកព្រះអង្គវិញនៅក្នុងដួងចិត្តរបស់ខ្ញុំ សូមព្រះអង្គជួយខ្ញុំ ដើម្បីឲ្យខ្ញុំទទួលព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គជាជីវិត សូមព្រះអង្គជួយខ្ញុំ ដើម្បីឲ្យខ្ញុំពិតមែនចែករំលែកអំណរសប្បាយសេចក្តីស្រឡាញ់ដល់បងប្អូនឯទៀតៗ ដោយសារបងប្អូនឯទៀតជាអំណោយទានដែលយើងទទួលពីព្រះជាម្ចាស់ផ្ទាល់។ អាម៉ែន។